

16de JAARGANG, NR. 295
2 APRIL 2018

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

4 JAZZ OP PAPIER

5 JAZZ OP DE PLAAT

Miles Davis/John Coltrane, Esther en Mateusz, Rembrandt Frerichs, Dizzy Gillespie, Imagine Raymond e.a.

13 JAZZ OP DE PLANKEN

Krupa & The Genes, Joshua Redman, Mike Manieri e.a.

EN VERDER:

17 New York Calling (Roos Plaatsman)

18 Bestsellers en tips Jazzcenter

19 Gouwe Ouwe van Hessel Fluitman

JAZZFLITS 296 KOMT 23 APRIL UIT

JAZZNIEUWS

Corrie van Binsbergen schrijft stuk voor jarige Westergasfabriek

Gitariste-componiste Corrie van Binsbergen heeft vanwege het vijftienjarig bestaan van de Westergasfabriek in Amsterdam de compositie 'Fifteen' geschreven. Het is een suite bestaande uit vijftien korte delen. De première is op 8 april in Pacific Parc op het terrein van de Westergasfabriek. 'Fifteen' wordt uitgevoerd door Vanbinsbergen Playstation. In 2018 is het vijftien jaar geleden dat het park officieel werd geopend en het oude fabrieksterrein een definitieve nieuwe bestemming kreeg. Stadsdeel Westerpark Amsterdam is de opdrachtgever van de compositie. Van Binsbergen heeft zich laten inspireren door objecten, gebeurtenissen en mensen die een directe lijn hebben met de Westergasfabriek. De delen 'The floating wedding dress' en 'Statue with red, yellow and blue' verwijzen naar gelijknamige kunstwerken in het Westerpark. 'Cat's funeral' is een ode aan haar kat Joop, die in het park begraven ligt. 'The fastest talking man in town' verwijst naar Matthijs van Nieuwkerk, die sinds jaar en dag De Wereld Draait Door presenteert op het terrein van de Westergasfabriek. Naast Corrie van Binsbergen bestaat Vanbinsbergen Playstation uit: Miguel Boelens (sax), Mete Erker (tenorsax/basklarinet), Morris Kliphuis (hoorn/cornet) en Joost Buis (trombone).

14,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 – 01 03 2018

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Sun-MI Hong Group is finalist van de Dutch Jazz Competition. (Persfoto)

FINALISTEN DUTCH JAZZ COMPETITION BEKEND

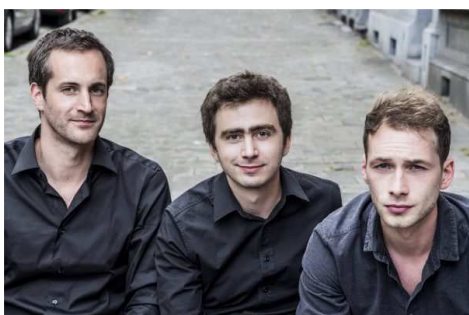
The Bop Collective, Pablo Martinez Grupo, Sun-MI Hong Group en het Laurie Carpenter Quintet zijn doorgedrongen tot de finale van de Dutch Jazz Competition 2018. Die is op 6 april in het Bimhuis in Amsterdam.

In totaal deden tweemaal vier formaties aan de voorronden mee. Die waren op 24 maart in Arnhem en een dag later in Tilburg. Naast de finalisten waren de volgende groepen in de race: het DHD Trio, Smoke, Tyranni Flock en het Lucas Martinez Project. Aan de tweejaarlijkse Dutch Jazz Competition nemen talentvolle Nederlandse jazzgroepen deel, waarvan de leden een gemiddelde leeftijd van onder de dertig jaar hebben. De winnaar mag onder meer een cd maken en deelnemen aan de Young VIPs-tournee, die in het voorjaar 2019 een aantal vooraanstaande Nederlandse jazzpodia en -festivals aandoet. Eerdere winnaars van de Dutch Jazz Competition waren onder anderen The Blazin' Quartet (2008), Kapok (2012), het Loran Witteveen Quintet (2014) en het Xavi Torres Trio (2016).

NIEUWS

Bram de Looze, De Beren Gieren en Cécile McLorin Salvant krijgen Klara

Pianist Bram de Looze heeft 14 maart in Flagey, Brussel een Klara gekregen in de categorie 'jonge belofte van het jaar'. In de categorie jazz werden verder cd's van De Beren Gieren ('Dug Out Skyscrapers') en zangeres Cécile McLorin Salvant ('Dreams And Daggers') bekroond. De Klara's werden voor de achtste keer uitgereikt. De Klara is een Belgische muziekprijs. De Klara's zijn 'een blijk van waardering voor de muzikanten en een erkenning voor hun prestaties binnen de muziekindustrie in 2017'.

Martin Salemi Trio. (Foto: Lara Herbinia)

Martin Salemi Trio wint B-Jazz International Contest

Het Belgische Martin Salemi Trio heeft 17 maart de B-Jazz International Contest 2018 gewonnen. Dat concours is onderdeel van het festival Leuven Jazz en was neergestreken in OPEK (Leuven). Voor de 39ste editie van de wedstrijd (voorheen Jazz Hoeilaart) werden ruim honderd inzendingen uit negentien landen ontvangen. Zes groepen werden uitverkoren voor de finale. Naast het winnende trio waren dat Donder (België), het Marcin Pater Trio (Polen), Malstrom (Duitsland), Dumbo Station (Italië) en het Kika Sprangers Large Ensemble uit Nederland. Dit laatste ensemble voerde het verplichte werk voor alle finalisten het beste uit. Dat was een stuk van Peter Hertmans, die hiervoor de 'Composition Prize B-Jazz 2018' ontving. Hertmans is de broer van schrijver Stefan Hertmans en hoofd van de jazzafdeling van het Leuvense Lemmensinstituut. Tijdens de B-Jazz International Contest werd tevens de Jazzmozaïek Award 2018 uitgereikt. Deze viel ten deel aan de Belgische componist, klarinetspeler en producer Peter Vermeersch, leider van bigbandensemble Flat Earth Society.

Concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

PRIJZEN

Nathalie Schaap. (Persfoto)

DEELNEMERS CONSERVATORIUM TALENT AWARD DEN BOSCH GESELECTEERD

Gitarist Prashant Samlal, zangeres Hiske Oosterwijk, trompettist Daniel Clason, zangeres-bassist Nathalie Schaap, gitarist Erik Verberne, drummer Wouter Kühne, gitarist Tommie Sjef Koenen en saxofonist Luka van de Pol doen mee aan de strijd om de Conservatorium Talent Award. Die is een onderdeel van Jazz in Duketown en vindt op 28 april plaats in Den Bosch.

Het is de zevende editie van dit evenement, dat drie weken voorafgaand aan het festival op de agenda staat. Alle deelnemers studeren aan een Nederlands conservatorium. De jury bestaat dit jaar uit Charlie Croijmans (VPRO Radio), Coen de Jonge (jazzrecensent), Frank Bolder (programmeur North Sea Jazz), Aad van Nieuwkerk (VPRO Radio) en muzikant Maarten Ornstein. De winnaar krijgt een geldbedrag en mag tijdens het aanstaande Jazz in Duketown (in het Pinksterweekend) optreden. In voorgaande jaren ging de Award naar onder anderen saxofonist Maarten Hoogenhuis, pianist Sebastiaan van Bavel en vorig jaar zangeres Sanne Rambags.

LEIDEN JAZZ AWARD VOOR HUMBERTO RIOS

Pianist Humberto Rios heeft zondag 25 maart de finale van de tiende editie van de jaarlijkse Leiden Jazz Award gewonnen. De aanwezigen in het Leidse Volkshuis BpluC gaven de Publieksprijs ook aan Humberto Rios en zijn trio.

Winnaar Rios, student aan het Codarts Conservatorium in Rotterdam, ontving een sculptuur ontworpen door glaskunstenaar Siem van der Marel, 1.000 euro en mag een album voor Challenge Records maken. De finalisten hoboïste Maripépa Contreras Gámez, gitarist Yuri Rhodenborgh en zangeres Isabel Bermejo gingen met lege handen naar huis. In de jury zaten dit jaar onder anderen Dineke Bogchelman (programmeur Jazzpodium HotHouse Leiden), Kika Sprangers (saxofoniste), Bert Vuijsje (journalist) en Martijn Verlinden (Challenge Records). Onder anderen gitarist Gijs Idema, saxofonist Claudio de Rosa en saxofonist Floriaan de Wempe wonnen ooit een Leiden Jazz Award.

Finalisten bekend van Jazzcontest Mechelen

De Clerck/Van Niekerk Quartet, Groppe & Martin, Baz Trio en PAGODA gaan door naar de finale van de 6de Jazzcontest Mechelen. Dat is de uitkomst van de halve finale die op 25 maart in Mechelen werd gehouden. Elk van de acht halve finalisten speelde daarin een set van een half uur, waarna een professionele vakjury onder leiding van percussionist Chris Joris de selectie maakte. De finale is 24 augustus op het Maanrock Festival.

Twee elpees Rob Franken uit

Op 1 april komen bij 678 Records twee elpees van toetsenist Rob Franken (1941 – 1983) uit. Ze varen onder de vlag Rob Franken Electrification en zijn 'Absorbed Love' en 'Together' getiteld. Naast Rob Franken zijn Wim Essed en Rob Lange-reis (basgitaar), Louis Debij, Louis de Lussanet, Henk Zomer (drums), Joop Schoten, Eef Albers (electrische gitaar), Nippie Noya en Wim van der Beek (percussie) van de partij. Alle muziek werd in de eerste helft van de jaren zeventig op de band gezet. De sessies werden geproduceerd door Theo van Leeuwen. Frank Jochemsen stelde de twee elpees samen.

Meer Jazz Prijs voor Eric Vloeimans

De Meer Jazz Prijs 2018 is toegekend aan Eric Vloeimans. Hij krijgt de prijs op 1 juni in Hoofddorp tijdens het Take Off Music Event. Sinds 1998 wordt de Meer Jazz Prijs jaarlijks uitgereikt aan een musicus die ruimschoots zijn/haar sporen in de jazzsector heeft verdiend.

Zaal Regentenkamer wordt gesloopt

Het Haagse jazzpodium de Regentenkamer verliest zijn onderkomen; de voormalige kerk wordt in augustus gesloopt. Op de plek komt woningbouw. De Regentenkamer heeft acht jaar lang van het gebouw gebruikgemaakt. De organisatie krijgt hulp van de gemeente om een nieuwe plek te vinden. Verwachting is dat dit nog voor de sloop van de huidige locatie zal lukken.

Buell Neidlinger overleden

Bassist en cellist Buell Neidlinger is 16 maart overleden. Hij was 82 jaar oud. Neidlinger is als studiomusicus te horen op diverse pop- en rockplaten, maar werkte ook met jazzmusici als pianist Cecil Taylor, trombonist Roswell Rudd en de saxofonisten Steve Lacy en Archie Shepp.

...meer nieuws op pag. 20

MILD in de finale aan het werk. (Foto: Marcel van Oostrom)

MILD WINNAAR ERASMUS PRIJS 2018

MILD is 18 maart 2018 uitgeroepen tot winnaar van de Erasmus Jazz Prijs 2018. Aan deze prijs voor het beste jazzensemble van Codarts Rotterdam is een bedrag verbonden van 2.500 euro. Humberto Rios (pianist DHD Trio) mocht de prijs voor beste solist in ontvangst nemen.

MILD bestaat uit Donatas Bielunskis (contrabas), Jorrit Westerhof (gitaar) en Denis Baeten (drums). De jury – Joost Patocka (voorzitter), Sophie Blussé en Felix Schlarmann – voorziet een grote toekomst voor de groep: "MILD speelt energiek en extreem dynamisch, met een zeer overtuigend verhaal. Eigenge-reide muziek die binnenkomt. Sterke instrumentalisten." MILD nam het tijdens de finale in De Doelen op tegen Neon and the Deons en DHD Trio (Humberto Rios, Daan Arets en Damien Rousos). De Erasmus Jazz Prijs is 23 jaar geleden door Hogeschool voor de kunsten Codarts Rotterdam en de Stichting Vrienden van Codarts in het leven geroepen om jong jazztalent een duw te geven in de richting van het beroepscircuit. Eerdere winnaars van de prijs waren onder anderen trompettist Jan van Duikeren, saxofonist Bart Wirtz, trombonist Louk Boudesteijn, saxofoniste Stephanie Francke en drummer Niek de Bruijn.

FRANS KWINTET NAAR HUIS MET KEEP AN EYE INTERNATIONAL JAZZ AWARD

Het Thibault Gomez Quintet van het Conservatoire de Paris heeft de tiende editie van de Keep an Eye International Jazz Award gewonnen. Nummer twee was het Tommaso Perazzo Trio van het Conservatorium van Amsterdam (CvA). Het concours vond van 19 tot en met 22 maart in Amsterdam plaats.

De jury bestond deze keer uit gitarist Peter Bernstein, programmeur Sander Grande, Bimhuis-directeur Mijke Loeven en saxofonist Benjamin Herman. De winnaar kreeg een bedrag van 2.500 euro en nummer twee 1.500 euro. De aanmoedigingsprijs van 750 euro ging naar het Jelly Roll Morton Ensemble van The Juilliard School, New York. Pianist Tommaso Perazzo mag zich een jaar lang de beste solist van het CvA beschouwen. The Keep an Eye International Jazz Award is een wedstrijd voor bands uit de VS, Europa en het CvA. Dit jaar deden studenten van de Sibelius Academy Helsinki, het Boyer College of Music and Dance - Temple University Philadelphia, het Conservatoire de Paris, de Juilliard School of Music New York en het CvA mee.

JAZZ OP PAPIER

RANDGEBIEDEN VI:

LUCEBERT, EEN ECHTE BLOWER

Wim Hazeu.

Lucebert : biografie.

Amsterdam : De Bezige Bij, 2018.
926, [48] pag. : ill. ; 21 cm.
ISBN 978-94-031-0470-6 geb.
Prijs 40 euro.

Ben Ijpmā en Ben van Melick (red.).

Ik ben een gemankeerde saxofonist: Lucebert & Jazz.

Rimburg/Amsterdam : Huis Clos, 2013.
175 pag: ill. ; 24 cm + 2 cd's.
ISBN 978-90-79020-21-8 pbk in foedraal

VOETNOTEN:

*

Leeuwarder Courant, 9 maart 2018

**

Het boek is aanwezig in twee musea (Rijks en Stedelijk), twee universiteitsbibliotheken (UvA en UL) en de KB in Den Haag

***

Cit. De Nieuwe Linie, 15 januari 1966

****

Cit. Tirade, juni 1959

*****

Cit. Cas de Quay

Jazz en poëzie liggen vlak bij elkaar, al lopen de verbanden uiteen. Zo kan een dichter een musicus of een uitvoering bezingen, al of niet in positieve zin. Een zekere P. Kloppers schreef in 1923: 'Rotterdam wil dansen,/ Er is geen helpen aan./ 't Is met de goede kansen/ Voor 't variété gedaan [...]'. Bekend zijn de hilarische regels van Jan Greshoff in 1945: 'Fij [= foei], vader die uw kroost gewon/ Op 't rythme van Duke Ellington.'

Ook nu verschijnen er nog altijd gedichten met een jazzverwijzing. Heel actueel is dat van de Friese dichter Eeltsje Hettinga in Nijmakke-âld, geschreven in het kader van het debat over orgaandonatie: 'Hear hoe 't ûnder yn it kafee Chet Baker/ traach, omtrint ûnderierdsk,/ it liet blaast dat yn de ein syn begjinnen fynt.'* In de jaren vijftig kwam het fenomeen jazz-gedicht goed op gang en de productiefste dichters waren toen C. Buddingh' - een geval apart - Remco Campert, Simon Vinkenoog en Lucebert.

Het zal u niet ontgaan zijn dat er over de laatste dezer dagen een biografie is verschenen, die enige ophef heeft veroorzaakt gezien diens houding tegenover het nationaal-socialisme. Daaraan voorbijgaand zijn we, gezien Luceberts passie voor jazz, op zoek gegaan naar de passages waar die ter sprake kwam. Dat bleken er zo'n twintig te zijn. Echter, wie het boek alleen dáárvoor ter hand neemt, kan beter worden verwezen naar de bundel 'Ik ben een gemankeerde saxofonist'. Daar vinden we alles bij elkaar: tien interviews c.q. opstellen, waarvan twee niet eerder gepubliceerd, veertien relevante gedichten, waaronder Gerrit Kouwenaars 'Bessie Smith', dertig pagina's illustraties en een lijst van zijn 1800 elpees. Helaas was dit boek binnen de kortste keren uitverkocht en heeft geen enkele openbare bibliotheek het in huis.**

Het viel op dat Wim Hazeu in zijn overigens lofwaardige prestatie een paar verschrijvingen en inmiddels achterhaalde misvattingen ongeannoteerd heeft laten passeren. Maar laat ik eerst even een mij bekende, ietwat ongemakkelijke fout in voornoemde bundel aanstippen. Refererend aan het gedicht waar Lucebert de slaventijd aanroert, spreekt essayist Johanneke van Slooten daar (pag. 107) van een 'forse' neger, waar Lucebert schrijft 'er is een grote *norse* neger in mij neergedaald'. Dan de biografie:

In Le Canard, dé avant-gardegalerie van Amsterdam, speelden de New Orleans Seven *met* Theo Loevendie (pag. 275). Het lijkt me een ongeloofwaardige combinatie.

Dizzy Gillespie zou in Sheherazade hebben gespeeld, als hij 'zich even had losgemaakt van zijn optredens voor de Amerikaanse legerstroepen in Duitsland' (pag. 291). Dubieus; in maart/april 1952 was Parijs zijn thuisbasis.

De deplorabele omstandigheden waaronder Bessie Smith in 1937 omkwam (pag. 369)***, blijken door promotor John Hammond te zijn aangedikt en verdraaid om zijn pleidooi voor gelijke burgerrechten kracht bij te zetten.

'Sunny moon' (pag. 470)**** van Sonny Rollins staat voor 'Sonnymoon for two', opgenomen 3 november 1957.

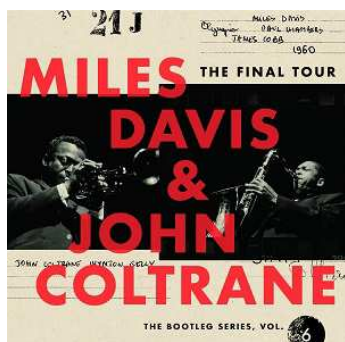
'Axe' (pag. 658)***** van Clifford Brown: de juiste titel is 'Clifford's axe', opgenomen tijdens een concert in april 1954.

Luceberts hommage aan Lester Young refereert aan diens opname van 1 mei 1944. De foutieve schrijfwijze 'change' een oude bekende (pag. 465). De volledige titel is overigens 'I don't stand a ghost of a chance (with you)'. Geen schijn van kans, nee; het zou Lesters eigen verzuchting kunnen zijn.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

MILES DAVIS & JOHN COLTRANE
The Final Tour – The Bootlegs Series vol. 6
 Columbia/Legacy/Sony

Bezetting:

Miles Davis (trompet),
 John Coltrane (tenorsax), Wynton Kelly (piano),
 Paul Chambers (bas), Jimmy Cobb (drums).

Van de 24 concerten die trompettist Miles Davis met tenorsaxofonist John Coltrane in maart en april 1960 in Europa gaf, is al het een en ander op de plaat gezet. De concerten in Parijs zijn door Europe I uitgebracht en in de reeks Giants of Jazz is het Stockholmse concert verschenen. Bij het Nederlands Jazz Archief is het Amsterdamse concert op cd verkrijgbaar. In de Bootleg Serie van Columbia zijn nu nog eens vijf concerten op vier cd's uitgebracht. Dat zijn concerten die in Parijs, Kopenhagen en Stockholm werden opgenomen.

Het spel van Miles kende men indertijd van zijn Columbia-platen. Maar hier in Europa was de laatste ontwikkeling in het spel van Coltrane helemaal niet zo bekend. Daardoor veroorzaakte hij nogal wat opschudding. Van Monk had hij geleerd hoe je twee of drie tonen tegelijk kon laten horen. Die techniek paste hij toe. Hij speelde verder lange reeksen noten die als een 'roller-coaster' over het publiek werden uitgestort.

Coltrane zou aanvankelijk helemaal niet meegaan naar Europa. Vibrafonist Buddy Montgomery (broer van Wes) was gevraagd, maar die had vlieg angst. Coltrane had niet veel zin in de tournee. Hij was bezig om zijn eigen sound en spel te ontwikkelen, zijn eigen band op te bouwen. Uiteindelijk bood Norman Granz, organisator van de toer, 1000 dollar per week. Dat haalde hem over.

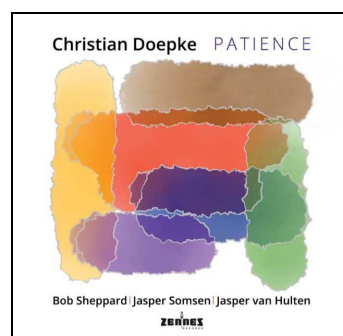
Miles bouwde tijdens de concerten zijn stijl van die tijd verder uit in de bekende thema's die hij al jaren speelde. Daartegenover stond Coltrane met zijn 'sheets of sound'. Door de spanning die dat creëerde was iedereen in de groep op zijn scherpst en werd deze boven zichzelf uitgetild. En dat hoge niveau blijft vier cd's lang constant!

Het is een feest om de vijf concerten nu op cd terug te horen. Het is met volle teugen genieten van dit laatste samenzijn van de krachtcentrale die het Miles Davis Quintet in deze samenstelling was.

Hessel Fluitman

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

CHRISTIAN DOEPKE
Patience
 ZenneZ Records

Bezetting:

Christian Doepke (piano), Bob Sheppard (tenor- en sopraansaxofoon en fluit), Jasper Somsen (contrabas), Jasper van Hulten (slagwerk).

Sinds 2011 heeft de van oorsprong Duitse pianist Christian Doepke – al twintig jaar woonachtig en actief in ons land – last van oorsuizingen en gevoeligheid voor harde geluiden. Die kwalen hebben hem gedwongen het rustiger aan te doen met musiceren, maar gelukkig is er weer een nieuwe cd, 'Patience', de derde onder eigen naam.

En wat voor één. Met de Amerikaanse grootheid Bob Sheppard op tenor, alt en fluit in de frontlinie kon er niet veel misgaan. Met Jasper Somsen op bas en Jasper van Hulten op drums is ook de backline van topniveau. Doepke had er hoorbaar zin in en is lekker op dreef op de vleugel in tien gevarieerde composities van eigen hand.

Maar er is meer. Doepke heeft zijn muzikale creativiteit gecombineerd met zijn tweede liefde, de teken- en schilderkunst. In het cd-hoesje vindt de luisteraar een boekwerkje met bij elke track een toepasselijke illustratie. Daarmee is 'Patience', zoals de Duitsers het zo mooi noemen, een geslaagd 'Gesamtkunstwerk' geworden. Doepke is in zijn beeldende kunst wel uitgesprokener dan in zijn muziek.

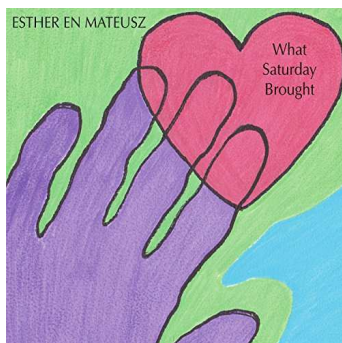
Je kunt in alle nummers horen dat de Duitser een degelijke vakman is die niet van overbodige franje en gefreak houdt. Zijn modale geesteskinderen zijn mixen van jazz, fusion en pop, waarin de musici elkaar alle ruimte gunnen. Met name Sheppard bewijst zijn klasse in geserreerde solo's, maar de anderen doen niet voor hem onder. Ook voor de coöperatie geldt: dit is een 'Gesamtkunstwerk'.

Hans Invernizzi

Bekijk een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=pf052BXCvNY>

ESTHER EN MATEUSZ
What Saturday Brought
 Eigen Beheer

Bezetting:

Esther van Hees (zang),
 Mateusz Pulawski (gitaar)
 + Bart Wirtz (altsax).

De Belgische zangeres Esther van Hees en de Poolse gitarist Mateusz Pulawski (beiden geboren in 1991) zijn een ijzersterk team. Dat bewezen zij in 2016 met hun eerste album 'What's Hard To Find' en dat doen ze in 2018 nog eens op de cd 'What Saturday Brought'. Met alleen stem en gitaar en een beetje hulp van Bart Wirtz op alt op twee tracks.

Het thema van de nieuwe cd is wederom de zoektocht naar liefde met tragische afloop. Toch word je allesbehalve somber als je de verfijnde vocalen en subtiele gitaarpartijen zich meanderend of swingend met elkaar hoort vermengen. Wat een genot dat ook in deze tijden van elektronische beats en ander muzikaal geweld twee jonge jazz-ers kiezen voor een jazzduo à la Joe Pass en Ella Fitzgerald. De plaat bevat tien stukken waarvan er vier zelf geschreven zijn. De rest zijn covers van klassiekers, onder meer van 'On the street where you live', 'The windmills of your mind', 'Till there was you' en 'What'll I do'. Ze krijgen een opfrisbeurt maar het origineel wordt niet weggepoetst.

Ook de eigen liedjes zijn zeer de moeite waard. Melodius, ongehaast, kwetsbaar. Grappig is dat Esther en Mateusz zowel een titel 'What saturday brings' als een titel 'What saturday brought' hebben opgenomen. Je zou denken dat ze met de eerste zouden starten en met de laatste eindigden, maar ze doen het tegenovergestelde.

Hans Invernizzi

Esther en Mateusz live in het Bimhuis:
<https://www.youtube.com/watch?v=KUMfuVaYUg>

FISH IN OIL
3 ključa
 Metropolis (www.metropolismusic.rs)

Bezetting:

Bratislav Radovanovic (gitaar), Dusan Petrovic (saxofoon), Branislav Radojkovic (contrabas, basgitaar), Veljko Nikolić - Papa Nik (percussion), Tom Fedde Franklin (drums).

In 1993 richtte gitarist Bratislav Radovanovic een band op in Belgrado, die in West-Europa tot op heden een goed bewaard geheim is gebleven. Het is moeilijk om de alternatieve muziek van Fish in Oil in een hokje te plaatsen en dat is precies wat de band beoogt. De muziek heeft raakvlakken met jazz, blues, rock en punk, leunt op vaudeville en film en zoekt het experiment. De band verlangt meer aansluiting met de markt en produceerde de afgelopen jaren enkele prachtige albums. Eind 2016 werd het derde album '3 ključa' (3 Keys) uitgebracht, waarvan de muziek op diverse festivals in de eigen regio werd gepresenteerd. '3 ključa' werd in Londen opgenomen en bevat negentien stukken met een speelduur van 130 minuten op twee cd's. Een caleidoscoop van muzikaal en theateraal vernuft is het resultaat, waarin van alles passeert tussen dromerig, betoverend, grappig, grotesk, Spike Jones en vrolijke rebellie. Energie en poëzie zijn de belangrijkste ingrediënten van muziek die live sterk tot de verbeelding spreekt en thuis een zonnig humeur garandeert. Het is verbazingwekkend dat deze veelzijdige groep nog geen wereldwijde bekendheid geniet.

Roland Huguenin

Maak hier kennis met deze formatie:
<https://www.youtube.com/watch?v=4uCLc3TXQMs>

REMBRANDT FRERICHS TRIO The Contemporary Fortepiano Just Listen

Bezetting:

Rembrandt Frerichs (fortepiano en harmonium),
Tony Overwater (violone),
Vinsent Planjer (drums, percussie),

Ogenschijnlijk is het Rembrandt Frerichs Trio een gewoon pianotrio. Maar het trio klinkt nét even anders. Wie ze recentelijk heeft zien optreden begrijpt beter wat hij hoort. Ze spelen op niet alledaagse, oude instrumenten. De vleugel is vervangen door een speciaal voor Rembrandt Frerichs gebouwde fortepiano. Het is een replica van het instrument dat Mozart in 1790 thuis had staan. De bas van Tony Overwater is vervangen door een violone, de (kleinere, zessnarige) voorganger van de contrabas. En drummer Vinsent Planjer bouwde zelf een drumstel met bijbehorende percussieonderdelen. Hij noemt het zijn 'whisper kit'. De reden voor deze evolutie is dat het trio vaak speelt met Arabische muzikanten. Door zachter te spelen komen zij dan beter tot hun recht. Op de cd 'The Contemporary Fortepiano' spelen ze echter niet mee en er wordt, in tegenstelling tot live, ook geen Bach gespeeld. Daardoor is de noodzaak tot het gebruik van die oude instrumenten niet groot. Geef mij maar een vleugel en een 'gewone' contrabas.

In precies zeventig minuten spelen ze vijftien stukken die ze, op 'Butterfly' van Herbie Hancock na, zelf componeerden. De cd is opgenomen in de Evangelisch-Lutherse Kerk in Groningen. Volgens het principe: 'Direct Stream Digital' dat streeft naar technische geluidsprefectie. 'Maqam bayati' is van Frerichs en klinkt ronduit oosters. Hij kan in een paar minuten de fortepiano in kwarttonen stemmen. Ook 'Offering' verwijst regelrecht naar India. In 'Up en down' speelt Frerichs op zijn harmonium. Dat past prachtig in de akoestiek van de kerk. Mooi trio!

Peter J. Korten

Bekijk een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=tgqGg5qZ6XA>

DIZZY GILLESPIE Live At Singer Concert Hall 1973 Fondamenta – Devialet

Bezetting:

Dizzy Gillespie, Jon Faddis (trompet),
Mike Longo (piano),
Alexander Gafa (gitaar),
Earl May (bas), Mickey Roker (drums).

In 1973 speelde trompettist Dizzy Gillespie tijdens het Jazzfestival Laren. De Vara was erbij en zond het concert uit. Een opname bleef bewaard en daarvan is nu op 'Live At Singer Concert Hall 1973' zo'n zeventig minuten te horen. Van 'founder of bebop' Gillespie verwacht je eigenlijk stiekem altijd vuurwerk. Hier beperkt hij zich echter tot degelijk en sterk spel - met een stevige scheut latin overgoten - maar zonder spetteren in de hoogte. Het vuurwerk is er wel, maar wordt verzorgd door Gillespie's twintigjarige trompetdiscipel Jon Faddis. Het concert begint met 'Sunshine', een jamsessieachtig stuk. Het is lekker lang uitgerekt en eigenlijk een 'feature' voor drummer Mickey Roker. Het is met recht een zonnig openingsstuk. Dizzy brengt verder veel latin. Hij speelt het in alle rust, mooi en degelijk. En natuurlijk zijn er de van hem bekende, min of meer humoristische aan- en afkondigingen. Aan het eind komt voor 'Manteca' en 'The blues' het toenmalige hogenotenwonderkind Jon Faddis uit de coulissen. Met sensationeel, hoog, hard en snel spel brengt hij de sfeer van eind jaren veertig nog even terug.

Hessel Fluitman

Dizzy Gillespie live in de jaren zeventig:

<https://www.youtube.com/watch?v=TVIXzeDLpMw>

HASHIMA
The Haywain
 Metropolis (www.metropolismusic.rs)

Bezetting:

Srdjan Mijalkovic (tenorsaxofoon),
 Igor Mišković (semi-akoestische gitaar),
 Susana Santos Silva (trompet),
 Vanja Todorovic (contrabas),
 Aleksandar Kristic (drums).

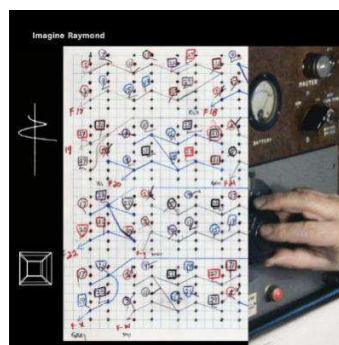
De band Hashima, vernoemd naar een piepklein Japans eilandje dat tot 1974 werd gebruikt voor steenkoolwinning en het huisvesten van honderden (dwang)arbeiders, is een jonge formatie die werd opgericht door gitarist, componist en bandleider Igor Mišković. Het eiland Hashima is geworden tot een metafoor van desolate vervreemding en verstilling te midden van een beukende oceaan. Symboliek die niet alleen een bandnaam, maar in de verbeelding van Mišković ook een artistiek concept teweegbracht. Een concept mede gebaseerd op het idee om vrije improvisatie toe te passen binnen een jazzkwartet. Zijn composities getuigen van een opvatting over thematiek en arrangeren die ongebruikelijk is binnen jazz en geïmproviseerde muziek, maar er toch duidelijk mee is verweven. De instrumenten zijn ontdaan van traditionele stilistische kenmerken en geven de band een specifieke akoestische kwaliteit.

'The Haywain' is het tweede album van Hashima. 'Dance no.3' is geïnspireerd op het Derde pianoconcert van de Servische componist Vasili Mokranjac. De daarin gespeelde improvisaties van de Portugese trompettist Susana Santos Silva zijn adembenemend. 'The Haywain', geïnspireerd op de triptiek van Jeroen Bosch, heeft een sterk filmisch karakter. Het album laat zich het beste ondergaan als een reis die aanspraak doet op de poëtische verbeeldingskracht.

Roland Huguenin

Beluister hier 'Dance no. 3':
<https://www.youtube.com/watch?v=C-ZiK1pFE2Y>

IMAGINE RAYMOND
Imagine Raymond
 W.E.R.F.

Bezetting:

John Birdsong (kornet),
 Mattias Laga (klarinet, basklarinet),
 Michel Mast (tenorsax),
 Stijn Engels (piano, keyboards),
 Dijf Sanders (electronica, keyboards), Xavier Verhelst (basgitaar), Jonathan Callens (drums, elektronica).

Componist en elektronicapionier Raymond Scott (1908-1994) blijft muzikanten inspireren. In de jaren negentig was het de Nederlandse bassist Gert-Jan Blom die met zijn Beau Hunks het werk van de Amerikaan uit de vergetelheid plukte. Nu is zijn Belgische vakbroeder Xavier Verhelst nog een stap verder gegaan. Hij heeft zijn groep Wofo omgedoopt tot Imagine Raymond, en zich volledig gestort op het verwerken, arrangeren en vertolken van composities van zijn held. Waar Blom zich vooral bezighield met het akoestische repertoire uit de jaren dertig en veertig van Scott, ontfermt Verhelst zich nadrukkelijk ook over de elektronica. In de jaren vijftig bouwde Scott zelf apparatuur, en schreef er geestige, opwekkende en verrassende muziek voor, zoals die terug te vinden is op de dubbel-cd 'Manhattan Research Inc', die in 2000 op Bloms label Basta uitkwam. Verhelst laat die muziek nu elektronisch én akoestisch tot leven komen, waarbij de drie blazers (vaste rietblazers Mattias Laga en Michel Mast, plus kornettist John Birdsong) het vlees op de botten van de arrangementen verzorgen. Elektronician Drijf Sanders levert een essentiële gastbijdrage, met elektronische klanken die eer betonen aan Scott, maar diens klankwereld tevens naar de 21ste eeuw tillen. De swing en lichtvoetigheid van de Amerikaan gedijen goed bij het Belgische ensemble, dat nog een flinke hoeveelheid materiaal tot zijn beschikking heeft om een tijd door te kunnen zonder herhaling.

Herman te Loo

Bekijk hier de trailer van het album:
<https://youtu.be/xaRvz5Z2LG4>

PAULO MORELLO
Sambop
 IN+OUT Records

Bezetting:

Paulo Morello (gitaar), Lula Galvão (gitaar), Eduardo 'Dudu' Penz (e-bass), Mauro Martins (drums).

De groove in het loflied op Esmé in het nummer 'Ao nosso amigo Esmé' is onweerstaanbaar. Paulo Morello vlindert er met zoveel Braziliaanse flair bovenuit dat je niet kunt geloven dat zijn wiegje op het Beierse platteland stond. Niets is minder waar, dit Duitse gitaarwonder steekt alle gitaargrootheden naar de kroon. Je hoort dat hij de stijl van beroemde voorgangers gulzig heeft opgezogen. Je herkent de elegantie van Jim Hall, de aalgladde swing van George Benson, maar ook Wes Montgomery en Pat Martino komen voorbij. Kortom, Paulo Morello (1970) is een allround gitarist die zijn hand niet omdraait voor een swingend akkoord of Zuid-Amerikaanse riedel. Zijn nieuwste cd 'Sambop' combineert het beste van twee werelden, hoewel het van meet af aan duidelijk is dat hij zijn hartje aan de samba heeft verpand.

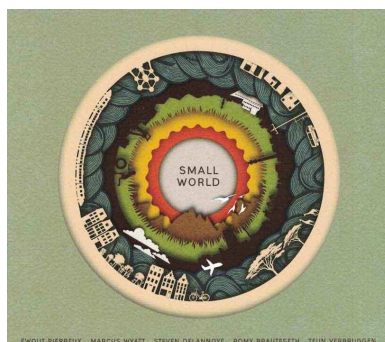
Zijn kwartet heeft als speciale gast Lula Galvão, een lokale samba-veteraan die met zijn akkoorden een heerlijk soepel achtergrondje creëert voor het solowerk van Morello. De opnames zijn van een onovertroffen Duitse degelijkheid, waardoor de sonore elektrische bas van Eduardo 'Dudu' Penz en het slagwerk van Mauro Martins de speakers uitknallen. Dat knallen is geen must, want deze muziek laat zich ook prima op fluisterniveau genieten. Wie de c.v. van Paulo Morello napluist, komt daarin ook onze eigen onvolprezen Greetje Kauffeld tegen. Op haar cd 'My Shining Hour' uit 2005 kun je horen dat Paulo Morello het toen al in de vingers had.

Sjoerd van Aelst

Bekijk een video over de cd:

https://www.youtube.com/watch?v=Hps_D9dMg0s

SMALL WORLD
Live At The Bird's Eye Jazz Club
 Soulfactory Records

Bezetting:

Marcus Wyatt (trompet), Ewout Pierreux (piano), Steven Delannoye (tenorsaxofoon), Romy Brauteseth (bas), Teun Verbruggen (drums).

Small World is een project van trompettist Marcus Wyatt uit Zuid-Afrika en de Belgische pianist Ewout Pierreux. Zij ontmoetten elkaar in 2014 en maakten in 2016 een uitgebreide tournee in België, Luxemburg en Zwitserland. In november dat jaar stonden ze twee avonden in de Bird's Eye Jazz Club in Basel waar deze live-opnamen werden gemaakt. Het is niet de eerste keer dat in deze kolommen wordt opgemerkt dat er nogal wat opvallende Belgische muzikanten zijn die niet of nauwelijks in ons land optreden. Voor de Belgische-Zuid-Afrikaanse groep Small World, waarin ook bassiste Romy Brauteseth uit Zuid-Afrika komt, geldt dit ook. Bij hun tournee in 2016 werd ons land overgeslagen en voor de nieuwe tournee waarin deze cd wordt gepresenteerd geldt helaas hetzelfde. Dat is buitengewoon jammer omdat deze groep een cd heeft afgeleverd die ongetwijfeld tot een van de beste van 2018 zal gaan behoren. Het begint al met de composities. Bij veel goede groepen zijn eigen composities lang niet altijd het sterkste punt, maar de vier nummers van Wyatt, twee van Pierreux en één van Delannoye zijn van grote klasse en uitgesproken melodieuze. Het wordt duidelijk dat Wyatt zowel in zijn composities als zijn trompetspel Kenny Dorham tot zijn grote held rekent, Delannoye geïnspireerd is door Coltrane, terwijl Pierreux zowel gevoelig romantisch als ook vaak juist zwaar funkend uit de hoek kan komen. De cd is buitengewoon afwisselend qua sfeer, diep geworteld in de Amerikaanse jazztraditie, hard swingend dankzij Pierreux en de al even opmerkelijke Verbruggen, funky volgens het recept van Les McCann en met veel improvisaties die vrij boven de composities zweven en meedogenloos blijven swingen. Het is typische jazz van deze tijd, gebonden in vrijheid en met in het laatste nummer een subtiel Zuid-Afrikaans accentje toegevoegd. In Basel was de groep er helemaal klaar voor, kende men elkaar als zijn eigen broekzak, wat leidde tot een magische interactie tussen de musici met als resultaat een fantastisch, bijna elektrificerend optreden dat ook op cd recht overeind blijft.

Tom Beetz

MARTIAL SOLAL
My One And Only Love
Intuition – Jazzthing

Bezetting:

Martial Solal (piano)

De in Algiers geboren Franse pianist Martial Solal is alweer negentig jaar oud. Dat is te horen aan zijn snelheid, maar aan zijn creativiteit ontbreekt nog niets. Het album 'My One And Only Love' werd live opgenomen in het theater van de Duitse stad Gütersloh. Omdat Solal bang was dat de jeugd in de zaal de stukken niet zou herkennen, improviseert hij heel spiritueel op 'Vader Jacob'. Maar ook bewerkt hij als tegemoetkoming aan het publiek de bekende melodieën van 'Body and soul' en de Turkse Mars van Mozart. Dat publiek moet wel blijven opletten, want Solal maakt iets heel nieuws van de songs. Het levert hem een daverend applaus op. Het is de vraag of Mozart de interpretatie van zijn mars ook zo had gewaardeerd, maar hij zou er vast door geïnspireerd zijn om zelf op zijn thema te gaan improviseren. Een bijzondere ervaring is Solals interpretatie van 'All the Things You Are'. Het wordt door hem helemaal uitgekleet en hoekig neergezet. Maar het thema blijft voortdurend hoorbaar aanwezig in zijn spel. De laatste track van de cd bevat een interview met de pianist. Daarin laat hij zich van zijn humoristische kant zien en toont hij ook de nodige zelfspot.

Hessel Fluitman

Martial Solal live in 2007:

https://www.youtube.com/watch?v=69_MkcYyUhm

GEBHARD ULLMANN & ALEXEY KRUGLOV
Moscow – Berlin
Fancy Music/Leo Records

Bezetting:

Gebhard Ullmann (tenorsax, basklarinet, elektronica),
 Alexey Kruglov (altsax, altklarinet, blokfluit).

De rietblazers Gebhard Ullmann en Alexey Kruglov behoren tot de kroonjuwelen uit de catalogus van Leo Records. Toen het label van de Russische expat Leo Feigin in 2014 zijn 35ste verjaardag vierde op het jazzfestival van Berlijn, was een duo-set van de ervaren Duitser en Ruslands hoop in bange muziekdagen een belangrijk ingrediënt. Het tweetal dook de studio in, want de nieuwe combinatie bleek een gouden greep. Ze houden allebei van klankexperimenten, en de elektronica duikt voorzichtig op, en mengt zich met klanken van saxofonmondstukken en 'extended techniques'. Maar ze kunnen ook heerlijk warmbloedige melodieën schrijven (zoals Kruglovs typisch Slavische 'Poet') en intrigerende en groovende arrangementjes (zoals Ullmanns 'Five/5'). Uit het hele album 'Moscow – Berlin' blijkt de (letterlijk) grenzeloze muzikaliteit, vakmanschap en instrumentbeheersing van het tweetal. Dat ze daarnaast ook nog eens beschikken over een fijnzinnig gevoel voor humor (zoals het geestige spel met de mondstukken in 'Doors from the 1900s') maakt het gebodene gevarieerd en uitstekend te consumeren.

Herman te Loo

Luister hier naar tracks van de cd:

<https://bit.ly/2I9HkZ2>

BIG BOLD BACK BONE **Emerge (Wide Ear Records)**

'Emerge' is het tweede album van de Zwitsers-Portugese band Big Bold Back Bone. Het kwartet duikt nog dieper in de elektronische soundscapes dan op het vorige album, 'Clouds Clues'. Gitarist Luis Lopes en elektronica-specialist Travassos zorgen voor duistere, intrigerende klankwerelden, waarin de trompet van Marco von Orelli een heldenrol vervult. Hij voorziet de abstracte elektronica-wolken van een menselijke component. Graag gebruikt hij de Harmon-demper, waardoor de associatie met collega's als Arve Henriksen en Jon Hassell zich al snel opdringt. Drummer Sheldon Suter brengt extra kleur aan, en kiest maar heel af en toe voor grooves.

Herman te Loo

Luister hier een nummer van de cd:
<https://bit.ly/2GOUCCN>

BRAZZMATAZZ **Turbulence (Den Hoed Music Records)**

Een cd vol met feestmuziek; dat is 'Turbulence', de debuut-cd van een vrolijk Belgisch gezelschap genaamd Brazzmatazz. Dertien man sterk is deze brassband aangevuld met drie man percussie. Dat alles onder leiding van Sanne Werner, die zijn gezelschap strak langs de dunne scheidslijn manoeuvreert van losse brassband-swing en vrolijke chaos. Brazzmatazz is een sfeermaker van jewelste, die gezien de Youtube-filmpjes het publiek tijdens de Gentse Feesten volledig uit hun bol laat gaan. Lekker tetteren in up-tempo, dat is hun devies. Alle stukken zijn zelfbedacht en dragen veelzeggende titels als 'Misanthropisch zwemparadijs' of 'Draaikolk'. Dus geen platgetreden paden. Hun inspiratie halen ze uit ska, reggae, maar evenzo vrolijk uit de Balkan of de bakermat van de brassbands, New Orleans. Tijdens het festivalseizoen zult u ze vast wel ergens in België tegenkomen. Tien tegen een dat u er een vrolijke avond aan overhoudt.

Sjoerd van Aelst (www.brazzmatazz.be)

DE NAZATEN **Als de Haan Tandem Krijgt (Strotbrock)**

De Nazaten speelt Surinaamse muziek. Maar dan een bastaardvorm: het is een samenklontering van Surinaamse kaseko, jazz, volksmuziek, blaas- en ritmische muziek. De Nazaten hebben al zeven cd's op hun naam staan. 'Als De Haan Tandem Krijgt' is nummer acht. De Nazaten is een allegaartje van Nederlandse en Surinaamse jazzmusici en slagwerkers. Het resultaat van 24 jaar samenspelen is wonderbaarlijk relaxed en aangenaam. Alles klopt. Op deze cd met composities van gitarist Robby Alberga voert het Surinaamse accent de boventoon. In elk stuk is er ruimte om te improviseren op een 'verend' ritme. Dat doen de heren prima. Het luistert allemaal heerlijk weg!

Hessel Fluitman

Bekijk hier het titelstuk live:
https://www.youtube.com/watch?v=R--Vjc7fX_U

EYOT **Innate (Metropolis, www.metropolismusic.rs)**

In zeven composities concipieert Eyot op 'Innate' een eclectisch eigen geluid, puttend uit jazz, rock, ambient en klassiek. De muziek leunt zwaar op invloeden van de Balkan en Oost-Europese muziek. De Servische formatie - Dejan Ilijić (piano), Sladjan Milenovic (gitaar), Milos Vojvodic (drums), Marko Stojiljkovic (bas) - opgericht in 2008, boekt internationaal succes, maar is in Nederland nauwelijks bekend. Eyot combineert eigen muzikale ideeën met culturele opvattingen die in Servië kenmerkend zijn voor de relatie tussen populaire en traditionele muziek. Overheersend op 'Innate' is de poëtische verbinding tussen symfonische jazzrock en lyrische bezieling. Fraaie, lang uitgesponnen melodieën worden subtiel verweven met repeterende grondpatronen en improvisaties die geleidelijk oplossen in vertraagde extase of verstillen in dromerigheid. Bijzonder is de combinatie van piano en elektrische gitaar. De muziek is sterk beeldend en wint aan diepte bij herhaald luisteren. **Roland Huguenin**

KURT ELLING The Questions (OKeh)

Zanger Kurt Elling opent zijn nieuwe cd 'The Questions' met Bob Dylans 'A hard rain's a-gonna fall'. Hij zet de machteloze klacht van Dylan om in dwingende woede. Ook is op het album Paul Simons 'American tune' te vinden. Door Simon geschreven in de tijd dat Richard Nixon president werd. Elling geeft deze zorgelijke tekst een actuele politieke betekenis. Voor 'Endless lawns' van Carla Bley schreef Elling zelf een tekst, die hij combineert met een gedicht over de neergang van de wereld. Kurt Elling heeft dus iets te melden op zijn tweede plaat voor het label OKeh. Elling brengt de in totaal tien stukken met veel overtuiging. Zijn zang neemt je onafwendbaar mee. Elke song opnieuw weet Elling een spanningsboog op te bouwen die je vasthoudt. In enkele songs soleert tenorsaxofonist Branford Marsalis. Dan hoor je dat hij en Elling goed tegen elkaar opgewassen zijn.

Hessel Fluitman

GURLS Run Boy, Run (Grappa)

De groep Gurls bestaat uit drie Noorse vrouwen die ook solo aan de weg timmeren. Het debuut van zangeres Rohey Taaleh's Rohey ('A Million Things') werd in JF 277 besproken. Daarin werd ook 'Concept' van Hanna Paulsberg, de saxofoniste van Gurls, onder de loep genomen. Een recensie van 'Blank Out' van Gurls-bassist Ellen Andrea Wang stond in JF 285. Als Gurls bewegen de drie zich in het overgangsgebied van jazz, popmuziek en hip-hop. Ze doen dat in negen, soms korte songs. Stuk voor stuk met een urgentie en felheid die je direct doen opveren. Hanna Paulsberg is de tenorsaxofoniste, maar ze speelt in Gurls ook stevig en bijtend bariton en doet op dat instrument denken aan Tini Thomsen. Gurls maakt muziek waar je niet omheen kunt. Aanbevolen.

Hessel Fluitman

Maak hier kennis met deze plaat:
<https://www.youtube.com/watch?v=6kBxBmNJGCU>

SCHMIME TRIO Do You Really Wanna Play? (Metropolis)

Drie jonge musici vonden zich in elkaars enthousiasme voor jazz en vormden een trio zonder harmonisch instrument. Dat geeft hen veel ruimte om te zoeken en te experimenteren binnen de traditionele kaders van swing en bebop. Luka Ignjatovic, thans docent jazzsaxofoon Belgrado, deed zijn eigen studie bij het conservatorium in Amsterdam. Hij schreef de composities voor deze debuut-cd. De getalenteerde contrabassist Boris Sainovic begon in het najaar van 2016 met zijn studie aan de jazzfaculteit in Belgrado. Drummer Predrag Milutinovic vertegenwoordigt de jongste generatie jazzdrummers en speelde eerder in de Vasil Hadžimanov Band. 'Do You Really Wanna Play?' werpt een verfrissende blik op de meer iconische jazzstijlen. Pakkende thema's worden geraffineerd uitgewerkt in strak opgebouwde stukken met prachtige nuanceringen. De muziek heeft drive en wordt zeer overtuigend gespeeld. Aangenaam om naar dit verdienstelijk samenwerkende trio te luisteren. Alleen de speelduur van dit album stelt een beetje teleur.

Roland Huguenin

THE ABSOLUTE BEGINNER'S GUIDE TO JAZZ Alyn Shipton

1. **Louis Armstrong**
Hotter than that
2. **Bechet-Spanier Big Four**
China boy
3. **Ella Fitzgerald**
Baby it's cold outside
4. **Billie Holiday**
Fine and mellow
5. **Dizzy Gillespie**
Groovin' high
6. **Gerry Mulligan**
My funny valentine
7. **Duke Ellington**
Diminuendo and crescendo in blue
8. **Miles Davis**
So what
9. **John Coltrane**
Giant steps
10. **Keith Jarrett**
My song
11. **Carla Bley**
The Lord is listening to ya, hallelujah
12. **Wynton Marsalis**
From the plantation to the penitentiary

Beluister deze stukken hier:
<https://www.bbc.co.uk/music/playlists/zzzn29>

MIKE MANIERI MARNIX BUSSTRA'S OLD SCHOOL BAND

Bezetting:

Mike Mainieri (vibrafoon),
Marnix Busstra (gitaar),
Eric van de Bovenkamp (orgel),
Norbert Sollewijn Gelpke (bas),
Mark Stoop (drums).

Datum en plaats:

23 maart 2018,
Lantaren/Venster,
Rotterdam.

Zou het door zijn bescheidenheid komen dat we Marnix Busstra zo weinig zien optreden? Hopelijk niet. En kwam het publiek vooral af op vibrafonist Mike Mainieri? Aan de gemiddelde leeftijd van het (voornamelijk mannelijke) publiek te zien, ja. Mainieri, de man van de fusion-band Steps Ahead is bijna tachtig, maar als je naar zijn energieke spel kijkt gaat hij nog wel een poosje mee. De combinatie van de vibrafonist en de Old School Band bleek een uiterst gelukkige. Het eerste stuk was 'A good day'. Net als veel andere composities die ze speelden komt dit van de cd 'Old School Band'. Vanaf de eerste noten denk je bij Marnix Busstra direct aan John Scofield. Maar meteen daarna klinkt altijd zijn eigen onmiskenbare stijl. Hij stond niet midden voor de band, maar bescheiden aan de rechterzijkant. 'Medium rare' is de opener van de cd. Het thema is zo sterk dat het zich direct dagenlang in je audiele geheugen nestelt. In 'Little white lie' zat een bassolo van Norbert Sollewijn Gelpke die sterk deed denken aan Jaco Pastorius! Het leek wel of hij de dikste snaren had gemonteerd die hij kon vinden en daarmee speelde hij graag reggaeachtige patronen. Hoogtepunt van het concert was Mainieri's 'Self portrait'. Werkelijk alles klopte in dit stuk. Er was een perfecte balans. Organist Eric van de Bovenkamp excelleerde in 'Ten euro skunk'. Hij bracht zichzelf in een Dr. Lonnie Smith-achtige trance waarbij hij innig met de bassist samenwerkte. Om de twee werelden van Steps Ahead en de Old School Band bij elkaar te brengen had Busstra 'speciaal voor dit toertje een stuk geschreven. Ik weet niet of het gelukt is maar het is een leuk stuk om te spelen'. Het heette 'Old School Steps'. Logisch.

Peter J. Korten

JAZZ OP DE PLANKEN

Mike Manieri. (Foto: Roland Huguenin)

Marnix Busstra's Old School Band. (Foto: Roland Huguenin)

KRUPA & THE GENES

Bezetting:

Maarten Hogenhuis (altsax),
Jasper Blom (klarinet, tenorsax, stem),
Anton Goudsmit, Raphael Vanoli (gitaar),
Sean Fasciani (bas),
Stefan Kruger, Joost Patocka (drums).

Datum en plaats:

23 maart 2018,
Hothouse Redbad, Leeuwarden.

De samenstelling van Krupa & The Genes is wat onorthodox: twee saxofonisten, twee gitaristen, twee drummers en een bassist. De band speelde veelal composities die uitstekend te volgen waren en langzaam uitmondde in 'soundscapes'. De basis werd gevormd door lekkere en melodieuze 'grooves' met een eigenwijze swing van de beide slagwerkers. Stefan Kruger - de Kru van Krupa zoals Joost Patocka de Ka van Krupa is - gebruikte een drumpad, waarmee hij zware bastonen kon laten horen. Joost Patocka zat achter een 'naturel' drumstel. De twee letten nauwkeurig op elkaar en hadden ieder een eigen inbreng: drumstokken tegenover brushes, verschillend gebruik van de bekkens, naturel geluid tegenover bescheiden gebruik van elektronica.

Altsaxofonist Maarten Hogenhuis kon het uitstekend vinden met tenorist Jasper Blom. Hun spel vermengde zich tot een onnavolgbaar en prikkelend amalgaam van klanken. Hogenhuis had op zijn muziekstandaard geen bladmuziek, maar een synthesizer waarmee hij zijn geluid kon manipuleren. Tenorist Jasper Blom, een fervent liefhebber van het kruiden van zijn klank, had een stemvormer achter zich staan.

Gitarist Raphael Vanoli had ook de nodige apparatuur meegenomen om onorthodoxe geluiden te creëren. Dat deed hij bijvoorbeeld door het aanblazen van de snaren. Anton Goudsmit, de andere gitarist, ging als altijd zijn eigen weg. Vergeleken met Vanoli kwam hij in Leeuwarden wat 'behoudend' over. Door hun eigen speelstijl zaten de beide gitaristen elkaar echter niet in de weg. Al met al klonk het allemaal als een klok en bovendien heel vanzelfsprekend, zodat alle elektronica behoorlijk conventioneel overkwam. Het publiek had plezier. Niet in de laatste plaats door de met onderkoelde humor gekruide aankondigingen van drummer Joost Patocka.

Hessel Fluitman

Joost Patocka. (Foto: Willem de Rhoter)

Raphael Vanoli. (Foto: Willem de Rhoter)

TOO MANY ZOOZ

Bezetting:

Leo Pellegrino (baritonsax),
Matt Doe (trompet, elektronica),
David Parks (drums).

Datum en plaats:

14 maart 2018,
Bird, Rotterdam.

De zaal stond stijf van volk dat begerig wachtte op de komst van hun jonge cult-helden. Een driekoppig brassbandje afkomstig uit de 'undergroundscene' van New York City zou komen spelen. Men verlangde naar het optreden van deze al even wonderlijke als buitenissige act. De reputatie van het drietal, misschien was er al sprake van enige roem, was dan ook wijdverspreid.

Ze begonnen in metrostations. Daar vertoonden ze kunsten waar men niet van terug had. Vooral het energieke spel en de groteske danspassen van de saxofonist sprongen in het oog. Deze opvallende performances werden online gezet. Zo werd het drietal uitgenodigd door festivals en ook Beyoncé wilde graag met ze samenwerken. Nu ligt de wereld aan hun voeten. Too Many Zooz maakte onlangs een korte toer langs het Nederlandse clubcircuit.

Bird, gevestigd onder de bogen van het voormalige Hofpleinstation, was even terug bij haar oorsprong. Diffuus licht hulde de zaal in een schijnsel dat deed denken aan de verlichting die men lang geleden aantrof in verbindingstunnels tussen perrons. Schraal licht. Licht dat de kleurrijke uitdossing van saxofonist Leo Pellegrino enigszins verhulde. Dat, terwijl hij op een verhoogd plateau rechts op het podium stond, zodat hij beter zichtbaar zou zijn. Trompettist Matt Doe stond aan de linkerkant en centraal, maar zo ver naar achteren dat hij buiten de reikwijdte van de lichtbundels bleef, stond drummer David Parks. ...vervolg in de rechterkolom

Leo Pellegrino. (Foto: Joke Schot)

Brasshouse, noemen ze hun muziek. Muziek die het midden houdt tussen oerdriften, krankzinnigheid en monotoon rumoer. Een muur van rauw, onstuimig geluid, dat vervreemdend werkt, maar dat ook aanstekelijk is en voldoet aan de oerprincipes van muziek. Melodie en ritme, ontdaan van alle franje, lijken als enig doel te hebben om atmosfeer te creëren en te focussen op extase. Opzweepende beats enkel gespeeld op een basedrum die is behangen met koebellen en woodblocks, vormen een strakke basis waar het diepe, maar vaak ook schel krijsende geluid van de baritonsax riffs en licks overheen legt, die bogen op veel meer octaven dan waarvoor het instrument oorspronkelijk werd ontworpen. De trompet exposeert een schelle tegenstem, geput uit het middenregister, die niet lijkt bedoeld als een harmonische interactie.

Het publiek kreeg wat het verwachtte: muziek die bijna onophoudelijk hangt naar een stuwende, (nimmer) afmattende feestvreugde.

Roland Huguenin

Maak hier kennis met de drie New Yorkers:

<https://bit.ly/2E0QhBH> of

<https://bit.ly/2GkSwS3>

JOSHUA REDMAN & REIS-DEMUTH-WILTGEN TRIO

Bezetting:

Joshua Redman (tenorsaxofoon),
Michel Reis (piano),
Marc Demuth (bas),
Paul Wiltgen (drums).

Datum en plaats:

2 maart 2018,
Theater aan het Vrijthof, Maastricht.

Vlnr: Michel Reis en Joshua Redman. (Foto: Tom Beetz)

Luxemburg kennen we van het bankgeheim, iets te zoete Riesling en RTL. Dat Luxemburg ook nog jazzmusici 'deserving wider recognition' heeft was mij niet bekend. Toch zijn ze er, zoals bleek uit het voor Nederland eenmalige optreden van het Reis-Demuth-Wiltgen Trio met Joshua Redman als gast, volgens velen de meest creatieve en veelzijdige saxofonist van dit moment. Pianist Michel Reis, bassist Marc Demuth en drummer Paul Wiltgen vormen een al jaren actief trio waarvan de faam ver buiten de dorpsgrenzen van Luxemburg reikt, maar desondanks in ons land onbekend is gebleven. Het trio speelde eerder onopgemerkt in ons land, en Marc Demuth studeerde zelfs aan het Conservatorium van Den Haag, maar met saxofoonkanon Redman wordt wel degelijk de aandacht getrokken.

Redman kwam dit drietal tegen toen hij in 2014 in Frankrijk op een festival speelde. Ook hij had nooit van ze gehoord en was onder de indruk van de compromisloze hedendaagse jazz die ze speelden. Hij roemde de groep voor hun lyrische, melodieuze en beeldende muziek. Ten slotte was hij onder de indruk van hun compositorische aanpak en spraken ze af om nu en dan samen te spelen.

In het goed bezette Theater aan het Vrijthof, een theater met een mooie akoestiek voor jazz, konden we horen hoe goed die samenwerking had uitgepakt. Er werden uitsluitend composities van dit trio gespeeld, zoals Paul Wiltgens 'Floppy disk' en Michel Reis' 'The story' [...vervolg in de rechterkolom](#)

Vlnr: Reis, Redman, Demuth en Wiltgen. (Foto: Tom Beetz)

of you and me', die Redman met groot succes nu ook met zijn eigen groepen speelt. Die composities, voor het grootste deel van Reis, zijn een sterk punt van dit trio. Ze maken een modale indruk maar Reis vertelde dat hij daar niet bewust mee bezig was.

Als hij schrijft volgen tonale en modale delen elkaar vrijwel onbewust op, wat leidt tot muziek die spannend is en blijft, en tegelijk de kwaliteit in zich heeft de aandacht van de luisteraar vast te houden. Dat het trio al zeven jaar bestaat is te horen aan de organische manier waarop de leden op elkaar reageren, elkaar aanvullen en stimuleren tot een vaak romantische benadering waarin naast Reis ook de kraakheldere baslijnen van Demuth een cruciale rol spelen. Dat de balans niet optimaal was met een iets te hard versterkte Wiltgen valt hen niet kwalijk te nemen. Binnenkort moet een aanpassing van dit theater tot een nog betere akoestiek leiden. Met zo'n trio was het geen verrassing dat Joshua Redman zich als een vis in het water voelde. Inmiddels speelt hij zo vaak met dit trio dat hij blindelings zijn weg vindt in de beeldende composities. Redman was 100% Redman maar dankzij zijn gastrol bij dit Luxemburgse trio was hij toch heel anders dan met zijn eigen groepen. Hier had hij de rol om de composities te dienen, en dat deed hij op zo'n schitterende manier dat toch alle aandacht naar hem uitging.

Tom Beetz

Roos Plaatsman (artiestennaam Rose Ellis) is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan. Eind 2016 verscheen haar cd 'Like Songs Like Moons'. Deze is verkrijgbaar via iTunes, Amazon, CD Baby en ook <http://www.roseellismusic.com>.

NEW YORK CALLING

VIDEO

Af en toe kijk ik naar de Amerikaanse talkshows zoals The Late Show met Stephen Colbert, Late Night met Seth Meyers of The Tonight Show met Jimmy Fallon. Deze talkshows worden elke avond uitgezonden en spelen in op het nieuws van de dag. Ik keek net een paar fragmenten op YouTube en bedacht dat de levens van deze presentatoren erg moeten zijn veranderd door het presidentschap van Donald Trump. Er is genoeg materiaal om over te praten natuurlijk, maar ik vraag me af of ze niet helemaal gek worden van het feit dat ze die man elke avond serieus moeten nemen. Toen de race voor het presidentschap in volle gang was keek ik elke dag naar het nieuws en las de kranten, maar zo'n jaar geleden ben ik daar helemaal mee gestopt en ben in totaal niet meer geïnteresseerd in de Amerikaanse politiek. Maar Jimmy Fallon en Stephen Colbert kunnen hun televisie niet zomaar even uitzetten...

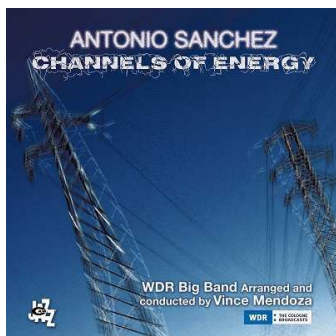
Ik vraag me af of de chaos in dit land ook langzaam doorsijpelt in de mensen zelf. Ik heb het gevoel dat ik de afgelopen weken als een kip zonder kop heb rondgerend en als iemand me vraagt wat ik gister heb gedaan, dan weet ik het niet meer. Geen dag is hetzelfde in mijn leven maar het lukt me normaliter een stuk beter om wat orde en discipline in mijn dag te bewerkstelligen. Ik geef meneer Trump maar de schuld.

Gisteravond zong ik tot laat in de Bar Next Door in de 'village', een klein Italiaans restaurant waar elke dag jazzconcerten zijn. Vanochtend moest ik vroeg op omdat ik een video ging opnemen in Brooklyn met een pianist. Ik heb inmiddels redelijk vaak opgenomen in een studio, verschillende korte sessies en drie hele cd's, maar het blijft een vak apart. Het lastigste is om een beetje ontspannen en spontaan te blijven. Je weet dat je ontzettend kritisch naar jezelf gaat luisteren en daarom wil je het perfect doen. Geen foutjes, een mooi geluid met je stem creëren, de tekst overbrengen, het moet dynamisch zijn en vol energie, en met al die stemmen in je hoofd is het lastig om echt muziek te maken. De sessie van vandaag was een video-opname en dat is nog lastiger, want je bent je constant bewust van je houding, je expressie en of je haar wel goed zit. De meest ideale opnamesituatie lijkt me een boerderij in de natuur waar je als band een week of twee verblijft en dan gewoon opneemt wanneer je zin hebt en dan tussendoor gaat wandelen of vissen of een boek lezen. Nergens televisies, kranten, radio, Facebook, twitter, een plek waar Donald Trump geen voet tussen de deur kan krijgen, daar wil ik mijn volgende cd wel opnemen.

Beluister Roos Plaatsman/Rose Ellis hier:
<https://www.youtube.com/watch?v=duKba6sd1G0>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 25 maart 2018

- 1 Antonio Sanchez**
Channels Of Energy (Cam Jazz)
- 2 Throttle Elevator Music**
Retrospective (Wide Hive Records)
- 3 Keith Jarrett**
After The Fall (ECM)
- 4 Gogo Penguin**
A Humdrum Star (Blue Note)
- 5 Mathias Eick**
Ravensburg (ECM)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Miles Davis/John Coltrane**
Final Tour, Bootleg Series Vol.6
(Columbia)

1960. John Coltrane's laatste tour met Miles Davis. Moeten we meer zeggen? Schitterende uitgave met mooie foto's en verhalen.

- 2 Paolo Fresu Devil Quartet**
Carpe Diem (TUK Records)

Met een fenomenale gitarist heeft dit kwartet een ferme troef in handen. Dat Fresu wonderschoon kan trompetteren wisten we natuurlijk al langer, maar het blijft toch een feest voor alle zintuigen om dit keer op keer bevestigd te krijgen.

- 3 Maria Schneider & SWR Big Band**
Big Bands Live In 2000
(SWR Jazzhaus)

Mooie dubbel-cd met de arrangementen en composities van Schneider. Helaas is er regulier niet veel van haar in de handel, dus deze uitgave is zeer welkom. Hedendaagse bigbandmuziek die toch swingt!

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

Jazzcenter zit ook op Facebook
www.facebook.com/jazzcenterdenhaag

FESTIVALS MEI

Tom Harrell komt naar Luik. (Foto: Angela Harrell)

JAZZ À LIÈGE

Diverse locaties, Luik
3 tot en met 6 mei 2018
(www.jazzaliege.be)

Met onder anderen: Nordmann, Sons of Kemet, Black Flower, Tom Harrell, Antoine Pierre Urbex, Phil Abraham, Avishai Cohen Quartet (trompet), Aka Moon, Ambrose Akinmusire, Cory Henry and The Funk Apostles en Portico Quartet.

BREDA JAZZ FESTIVAL

Binnenstad, Breda
10 tot en met 13 mei 2018
(<http://www.bredajazzfestival.nl/>)

UTRECHTS JAZZ FESTIVAL

Janskerkhof, Utrecht
20 mei 2018
(<http://www.utrechtsjazzfestival.nl>)

BRUSSELS JAZZ WEEKEND

Diverse locaties, Brussel
25 tot en met 27 mei 2018
(<http://www.brusselsjazzweekend.be>)

PIET WEZEPOEL JAZZ FESTIVAL

Cultureel Centrum, Voorschoten
26 mei 2018
(<http://www.pjpi.nl>)

Met onder anderen: Katja HyunJung Ji, Yussif Barakat, Luka van de Pol, Olivier van Niekerk, Mose Franssen, Anka Koziel Quartet, Ruud Breuls, Simon Rigter, Karel Boehlee, Jos Machtel en Marcel Serierse.

RABOBANK AMERSFOORT JAZZ

Diverse locaties, Amersfoort
24 tot en met 27 mei 2018
(<https://www.amersfoortjazz.nl/>)

Met onder anderen: Uriel Herman Quartet, Eric Alexander, Big Band On The Move, Sebastiaan van Bavel, Zandscape, Kika Sprangers Quintet, Jef Neve, Licks And Brains Big Band met Eric Vloeimans, Kim Hoorweg, Martin Fondse, De Beren Gieren en Metropole Orkest Big Band (eerbetoon aan Monk).

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

OSCAR PETERSON JAM

Montreux '77

Pablo

Personnel:

Dizzy Gillespie, Clark Terry (trompet), Eddie 'Lockjaw' Davis (tenorsax), Oscar Peterson (piano), Niels Pedersen (bas), Bobby Durham (drums).

De liefhebber van een jamsessie op het scherpst van de snede zal 'Oscar Peterson Jam Montreux '77' best bevallen. Al meteen in het openingsnummer is een geweldige slachtpartij te horen. Het heeft de titel meegekregen van 'Ali and Frazer', naar de twee zwaargewichtboksers die indertijd met elkaar om de wereldtitel streden. Pianist Peterson begint met een motiefje, dan neemt trompettist Clark Terry de handschoen op (soms hoor je trompettist Dizzy Gillespie even meeblazen of saxofonist Eddie 'Lockjaw' Davis). Dan blaast de tenorist solo. Ze zijn voortdurend in de weer met hetzelfde motiefje. Waarna Dizzy laat horen wat je er allemaal mee kunt doen. Ook Peterson zelf laat zich niet onbetuigd, evenals bassist Niels Pedersen! En allemaal in een moordend tempo... Er is een voortdurende strijd gaande om niet achter te blijven en in de steeds kortere tijd, maten, eigen initiatief te tonen en ook nog te reageren op de voorganger. Na deze krachtpatserij brengt Oscar Peterson de heren tot rust met 'If I were a bell'. Voor een ballad is het 'mid tempo' nog wel wat aan de snelle kant, maar in dit verband komt het uiterst rustig over. 'Things ain't what they used to be' is een lekkere blues. In 'Just in time' gaat iedereen op veilig, want overbekend. Nog even lekker wegblazen. Kun je wel zeggen. Op de cd staat als toetje nog een uitgebreide en snelle versie van 'Bye bye blackbird'. Om het in stijl af te ronden. Ouderwets raggen!

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

THE JAZZ CONNECTION

De cd van de theater productie 'Swingin' Harlem'.

SWINGIN' HARLEM

Onder het opschrift 'Swingin' Harlem' trekken Nederlandse muzikanten van naam langs een stuk of twintig Nederlandse podia, met de bedoeling daar de sfeer op te roepen die zo'n jaar of tachtig geleden bestaan moet hebben in de jazzcentra van New York. Wie zich de blues-opera 'Free and easy' van december 1959 nog herinnert, toen Theater Carré in Amsterdam de thuishaven was van het Quincy Jones orkest - met vedetten als de saxofonisten Phil Woods en Jerome Richardson, en trompettist Clark Terry - en het na de voorstelling in het theater regelmatig 'jammen' geblazen was in de Scheherazade op een steenworp afstand, zal visioenen op zien doemen waar niet meer aan te voldoen valt. Maar - eerlijk gezegd - de voorstelling die ik gezien heb in de Schouwburg van Amstelveen (3 februari was dat) mocht er ook zijn, dankzij sterk vocaal werk van Deborah J. Carter en Jeffrey Spalburg, met een orkest van Ben van den Dungen, Rolf Delfos en Alexander Beets (saxofoons), Sebastiaan van Bavel (zoon van...) aan de piano, Marius Beets (bas) en verantwoordelijk voor de arrangementen, en trompetbijdragen van (als ik het wel heb) Ellister van der Molen en een slagwerker wiens naam mij - ten onrechte! - eveneens ontschoten is. Maar er komt een herkansing, want op zaterdag 5 mei staat het gezelschap in de Kleine Komedie in Amsterdam. En als Koen Schouten dan weer de verbindende conférence voor zijn rekening neemt, dan wacht ons daar aan de Amstel (net als destijds met 'Free and easy' het geval was), opnieuw een puike voorstelling. Tot ziens.

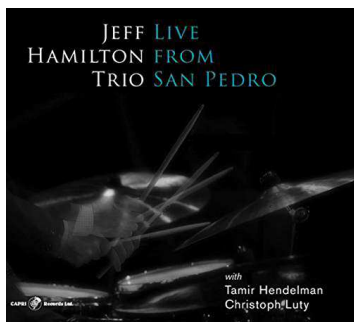
Lex Lammen

Meer info: www.newyorkroundmidnight.nl

Publicist **Lewis Porter** breekt op de website van de Amerikaanse publieke zender WBGO een lans voor **drummer Gene Krupa**. Hij vindt hem 'one of the most misunderstood musicians in jazz history'. Lees het artikel hier: <http://bit.ly/2IHT6eu>

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 26 maart 2018

- 1 **Jeff Hamilton Trio**
Live From San Pedro
(Capri)
- 2 **DIVA Jazz Orchestra**
25th Anniversary Project
(ArtistShare)
- 3 **Dr. Lonnie Smith**
All In My Mind
(Blue Note)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(\[www.jazzweek.com\]\(http://www.jazzweek.com\)\)](#).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Kortjen, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman, Lo Reizevoort, Jorre Reyners. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs. **Logo:** Het **JAZZ-FLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren.

Adres(post): Het postadres van **JAZZ-FLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZ-FLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

NIEUWS (VERVOLG PAG. 3)

MATTHIAS HEYMAN EERSTE BELGISCHE JAZZPROMOVENDUS

Matthias Heyman (UAntwerpen/Koninklijk Conservatorium Antwerpen) is de eerste Belg die gepromoveerd is op een jazzonderwerp. De kersverse doctor wijdde zijn onderzoek aan bassist Jimmie Blanton. Hij verdedigde zijn proefschrift op 23 maart in het Koninklijk Conservatorium Antwerpen.

Jimmie Blanton maakte in de jaren veertig furore als contrabassist van de bigband van Duke Ellington en wordt als een van de belangrijkste muzikanten uit de jazz beschouwd, ondanks dat hij in 1942 al op 23-jarige leeftijd aan tuberculose stierf. In zijn onderzoek ging Heyman na of die status van Blanton terecht is, onder meer door zijn muziek naast die van tijdgenoten te leggen. Heyman belusterde daarvoor onder meer Blantons complete opgenomen oeuvre uit diens vijfjarige loopbaan. Heyman: "In mijn studie nuanceer ik zijn iconische status. Blanton speelde een transformatieve rol in de ontwikkeling van het contrabassspel in jazz, maar hij moet ook worden beschouwd als deel van een continuüm van bassisten die elk op hun manier bijdroegen aan deze evolutie. Daar waar Blantons aanpak aan de basis lag van hoe de meeste toekomstige bassisten soleerden en begeleidden, steunde hijzelf deels op de fundamenten gelegd door andere bassisten zoals Wellman Braud en Walter Page, zijn eigen muzikale invloeden zoals tenorsaxofonist Coleman Hawkins en pianist Art Tatum, en Ellingtons eerdere experimenten met het componeren voor de bas."

Matthias Heyman publiceerde in 2015 al over Blanton:
<https://repository.uantwerpen.be/docman/irua/a0272e/d432653e.pdf>

VARIA

Lizz Wright komt naar Utrecht. (Persfoto)

Programma Transition Festival 2018 compleet

Zaterdag 14 april opent TivoliVredenburg (Utrecht) haar deuren voor de derde editie van jazzfestival Transition. Op de valreep zijn de laatste programmatoevoegingen bekendgemaakt: Beets-Bennink-Glerum-Goudsmit-Baas: Tribute to Wes Montgomery, Aruán Ortiz & Don Byron, Tommy Got Waxed (Tommy Moustache & Sheep Got Waxed), Niels Broos & Jamie Peet, Kika Sprangers Trio, Fluks, Gijs Idema's Ikodo en Los Calxunxos Tuyos. Het volledige programma is te vinden op: <http://www.transitionfestival.nl>

FAY CLAASSEN

JAZZ IN BEELD

In de concertreeks 'Taste of Jazz' vond **18 maart** voor de vijftigste keer een concert plaats. Daarvoor waren zangeres Fay Claassen en het Peter Beets Trio naar **Deventer** gekomen. Plaats van handeling, **De Fermerie**, was al weken van tevoren uitverkocht. (Foto: Tjeerd Postma).

Vlnr: Martijn van Iterson, Fay Claassen, Peter Beets, Frans van Geest. (Foto: Tjeerd Postma)

ADRIEN LAMBINET & FABIAN FIORINI**JAZZ IN BEELD**

Adrien Lambinet (trombone) & Fabian Fiorini (piano),
Jacques Pelzer Jazz Club, Luik, 23 maart 2018. (Foto's: Jean Schoubs)

